

▲ Kees de Laat op de plek waar hij telkens rond deze tijd van het jaar brieven 'uit de oorlog' aantreft. © Jean Pierre Reijnen/DCI Media

Leerkracht uit Hoogeloon krijgt al jaren anonieme liefdesbrieven 'uit de oorlog'

HOOGELOON - Al voor het vijfde jaar op rij wordt leerkracht Kees de Laat uit Hoogeloon met een wat geheimzinnige herinnering aan de oorlog geconfronteerd: een anonieme 'liefdesbrief'.

Wim Classen 01-05-20, 10:21 Bron: ED

22 sept 1944, Hoogeloon

Beste Joseph,

Dit is mijn allerlaaste brief die ik schrijf. Mijn hart wil het wel, maar mijn verstand zegt dat ik niet meer naar jullie toe kan komen. Het is te gevaarlijk om telkens de gevaarlijke tocht op mijn oude fiets naar de steen op het Heuvel te maken.

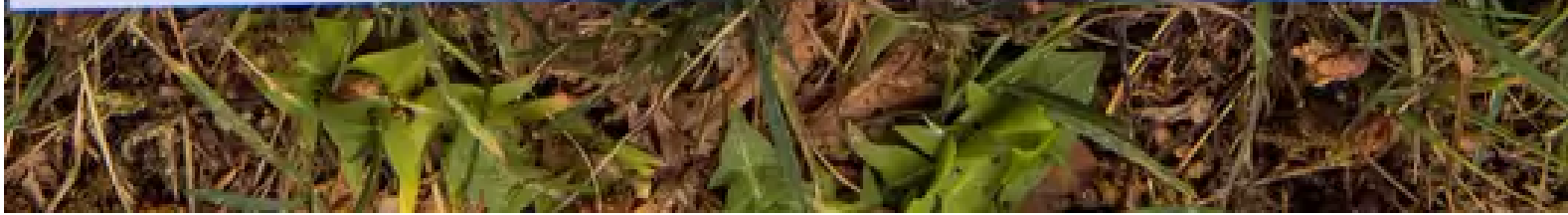
In die paar dagen dat ik je per toeval leerde kennen hebben we elkaar veel te vertellen gehad. Als het geen oorlog was zou het wel eens 'toekomst' tussen ons kunnen worden. Papa zou eens moeten weten dat wij elkaar 'stiekem' ontmoeten als hij onze melk rechtstreeks van de koeren naar jou en je kameraden brengt.

Sommige mensen in het dorp beginnen arghwaan te krijgen als ze zavondas in de vorte jullie vrouwtje zien branden om jullie warm te houden. Hopelijk worden jullie snel opgehaald en naar een veiliger plek gebracht. Wat zullen de mensen over pakweg 75 jaar, met zere gevoelens terug denken aan deze rare tijd als zij weer lang in vrijheid leven en gewoon de straat op kunnen om elkaar bij de ochtendmix of in het cafe te ontmoeten.

Ik zal altijd aan je blijven denken. Hopelijk is deze oorlog snel voorbij en ik hoop op een weerzien. Alle goeds gewenst voor je kameraden van de Clay Pigeon.

Voork altijd de groete,

Fruus, van Florus van
de koeren

▲ © Jean Pierre Reijnen/DCI Media

Nu de scholen gesloten zijn valt het mysterie, een handgeschreven brief van september 1944 met amoureuze gedachten, zowaar bij hem privé in de brievenbus. 'Voor mijn geliefde', zo opent de eerste brief uit 2016. Wie gaat er schuil achter deze liefdevolle boodschap?

In de aanloop naar Bevrijdingsdag maakt Kees de Laat, leerkracht op basisschool De Vest, jaarlijks met zijn klas een fietsrondje door het buitengebied van Hoogeloon. Daar ligt een viertal oorlogsmonumenten. Hij vertelt dan ter plekke een verhaal over het monument en geeft uitleg over hetgeen tijdens de oorlog in het dorp zoal is gebeurd. „Dat maakt indruk op de groep. Ze leren om de oorlogsverhalen van hun opa's en oma's een plek te geven", zegt hij. „Toen we in 2016 bij de gedenksteen aan het Heieind kwamen, stuitte we op een handgeschreven brief met daarbij gevoegd een paar zakken snoep. Bewust daar door iemand neergelegd, kort voordat ik met de klas arriveerde, want de brief was niet verregend of vies geworden. Dus daar zit een gedachte achter."

Voor altijd de jouwe

'Ik moet nu leven met 1 vinger minder maar jou kwijtraken is nog velen malen erger. Beloof me dat je in leven blijft en dat we elkaar na de oorlog weer zien', zo is te lezen in de brief van 2016. Bekend is dat in de Tweede Wereldoorlog Amerikaanse militairen tijdens de operatie Market Garden uit de lucht werden geschoten en zich op het Heieind schuilhielden. Ze werden door mensen uit de buurt van voedsel voorzien. De naam van Juffrouw Van Hoof, destijds actief in het verzet, wordt in een van de brieven genoemd. Na 2016 trof De Laat met zijn klas ook in de daaropvolgende jaren een brief aan, steeds gedateerd met september 1944.

Telkens wordt de nieuwsgierigheid verder aangewakkerd met passages als 'Jij ondergedoken in het bos en ik continu met angst dat Hitler achter mijn praktijken komt' en 'waarschijnlijk houdt onze liefdesgeschiedenis na deze brief op'. De in 2019 gevonden brief wordt afgesloten met 'Voor altijd de jouwe Jacoba de Vries'. In de brief is te lezen 'was de oorlog maar afgelopen, dan konden we veilig samen zijn en misschien wel trouwen'. Andere brieven zijn ondertekend door 'Truus' of 'Anneke'.

Vermeende liefdesrelatie

Volgens de leerkracht is het duidelijk dat het gaat om een vrouw die schrijft over een vermeende liefdesrelatie met een van de schuilhoudende Amerikanen. „Omdat op dit moment de school gesloten is verwachtte ik dat het mysterie nu wel over zou waaien, maar nu kreeg ik op de dag dat wij normaal gesproken ons fietsrondje zouden maken, de brief via de postbode op mijn huisadres." 'De allerlaatste brief', volgens de auteur: 'Papa zou eens moeten weten dat wij elkaar stiekem ontmoeten als hij onze melk rechtstreeks van de koeien naar jou en je kameraden brengt'. Welk oorlogsverhaal gaat er schuil achter de anonieme boodschap, zo vraagt De Laat zich af. Samen met zijn klas hoopt hij dat de onbekende brievenschrijver zich zal melden. „Zij of hij heeft mijn adres.“